

บันทึก

เรื่อง ทหรีอปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามความใน
พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.๒๕๔๐

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๒๐๗/๑๕๗๔๔ ลงวันที่ ๒๔
พฤศจิกายน ๒๕๓๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงกลาโหมได้ยกร่าง
กฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.๒๕๔๐ โดยปรับปรุงกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙
(พ.ศ.๒๕๒๒) ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๒๒) ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๒๔) และฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.
๒๕๒๕)ฯ และส่งให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาในข้อ ๖ แห่งร่างกฎกระทรวงดังกล่าวกำหนดว่า

“ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงกลาโหมเป็น
ประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกองบัญชาการทหาร
สูงสุด ผู้แทนกองทัพบก ผู้แทนกองทัพอากาศ ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทน
กรมการปกครอง ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนกองอำนวยการรักษาความ
มั่นคงภายใน สำนักนายกรัฐมนตรี หน่วยราชการละหนึ่งคน เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยร่วมกันแต่งตั้งอีกไม่เกิน
ห้าคน และให้ประธานกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณากำหนดชนิด ขนาด และจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุ
ระเบิด ตามข้อ ๔ อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามข้อ ๕ ที่จะให้แต่ละหน่วยราชการตามข้อ ๒
และรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓ มีได้ตามที่เห็นสมควร

(๒) พิจารณากำหนดเขตพื้นที่และความมุ่งหมายในการใช้อาวุธปืนและเครื่อง
กระสุนปืนของรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓

(๓) พิจารณาออกระเบียบปฏิบัติเพื่อให้หน่วยราชการตามข้อ ๒ และรัฐวิสาหกิจ
ตามข้อ ๓ ปฏิบัติตามที่เห็นสมควร

(๔) ตรวจสอบการมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดตลอดจน
การปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ของหน่วยราชการตามข้อ ๒ และรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓ การ
ตรวจสอบดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะบุคคลซึ่งคณะกรรมการได้แต่งตั้งขึ้น
ปฏิบัติหน้าที่แทนได้

(๕) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้”

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาร่างกฎกระทรวงดังกล่าวแล้ว เห็นว่ามาตรา ๖^๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ไม่ได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมออกกฎกระทรวงแต่งตั้งคณะกรรมการตามร่างฯ ข้อ ๖ ไว้ จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจะมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๖ ของร่างกฎกระทรวงฉบับนี้หรือไม่ ถ้ามีอำนาจแต่งตั้งแล้ว คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งนั้นจะมีอำนาจตามที่ปรากฏในกฎกระทรวงหรือไม่

ในการพิจารณาปัญหาที่ขอหารือมานี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้รับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กรมพระธรรมนูญ) สรุปความได้ว่า คณะกรรมการตามร่างกฎกระทรวงที่เป็นปัญหานี้ได้มีการแต่งตั้งมาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๒ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๙ (พ.ศ.๒๕๒๒) และฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๒๒) ฯ คณะกรรมการตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ มีอำนาจหน้าที่พิจารณากำหนดชนิด ขนาด และจำนวนของอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนที่จะให้แต่ละหน่วยราชการมีและใช้ได้ตามที่เห็นสมควร ส่วนคณะกรรมการตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ มีอำนาจหน้าที่พิจารณากำหนดชนิด ขนาด และจำนวนของอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนที่จะให้รัฐวิสาหกิจมีและใช้ได้ และมีอำนาจกำหนดเขตพื้นที่และความมุ่งหมายในการใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนนั้นตามที่เห็นสมควร คณะกรรมการทั้งสองคณะข้างต้นประกอบด้วยบุคคลคนเดียวกัน ในขณะที่พิจารณาออกกฎกระทรวงทั้งสองฉบับดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงกลาโหมไม่ได้พิจารณาปัญหาว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการจะทำได้ตามกฎหมายหรือไม่ ในปัจจุบันนี้กระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทยกำลังพิจารณาปรับปรุงกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ.๒๕๒๒) ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๒๒) ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๒๔) และฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๒๕) ฯ คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยได้ยกปัญหานี้ขึ้นมาพิจารณาและเห็นสมควรให้ขอความเห็นจากคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการ

๑ มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและเจ้าหน้าที่อื่น และออกกฎกระทรวงในเรื่องต่อไปนี้ คือ

(๑) จำกัดชนิดและจำนวนอาวุธปืนของกระทรวงทบวงกรมอื่นนอกจากของราชการทหาร และตำรวจหรือหน่วยราชการตามมาตรา ๕ วรรคสอง

(๒) วางระเบียบการทะเบียน การขอและการออกใบอนุญาต

(๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมซึ่งต้องไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๔) กิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง (๑) ตามมาตรา ๕ วรรคสอง และตามมาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมร่วมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย

ในส่วนที่เกี่ยวกับการสุලการ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๙ และฉบับที่ ๑๐ จะทำได้หรือไม่ ถ้าทำได้ คณะกรรมการจะมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายทั้งสองฉบับหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๒๒ คณะกรรมการได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีตลอดมา และกระทรวงกลาโหมเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องมีคณะกรรมการทำหน้าที่พิจารณาคำขอของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ เพราะการอนุญาตให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ เป็นเรื่องที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐหลายแห่ง จำเป็นต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ ถ้าหากการแต่งตั้งคณะกรรมการไม่อาจทำได้ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการก็จะกลับมาเป็นของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงกลาโหมร่วมกัน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาที่หารือมาประกอบกับคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กรมพระธรรมนูญ) แล้ว มีความเห็นว่าพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มีลักษณะพิเศษสำคัญประการหนึ่ง กล่าวคือ ไม่ใช่บังคับแก่อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนของราชการทหาร ตำรวจ หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ ดังปรากฏตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีความว่า “พระราชบัญญัตินี้เว้นแต่มาตรา ๘ ทวิ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
ของ

(ก) ราชการทหารและตำรวจที่มีหรือใช้ในราชการ

(ข) หน่วยราชการที่มีหรือใช้เพื่อป้องกันประเทศหรือรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

(ค) หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่มีและใช้ในการป้องกันและรักษาทรัพย์สินอันสำคัญของรัฐ

(ง) ราชการทหารและตำรวจตาม (ก) หรือหน่วยราชการตาม (ข) ที่มอบให้ประชาชนมีและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการของทหารและตำรวจ หรือของหน่วยราชการ แล้วแต่กรณี

(๒) อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนประจำเรือเดินทะเล รถไฟ และอากาศยานตามปกติ ซึ่งได้แสดงและให้พนักงานศุลกากรตรวจตามกฎหมายแล้ว

(๓) ดอกไม้เพลิงสัญญาณประจำเรือเดินทะเล อากาศยาน และสนามบินตามปกติ และมาตรา ๘ ทวิ ซึ่งเป็นมาตราเดียวที่พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ.๒๔๙๐ ใช้บังคับแก่ราชการทหาร ตำรวจ หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจได้บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือ ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องมีติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็นและเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิ

ให้พาอาวุธปืนไปโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมนุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อนมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใด”

ถึงแม้ว่าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนของราชการทหาร ตำรวจ หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ จะไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ.๒๔๙๐ แต่มาตรา ๕ วรรคสอง ได้บัญญัติความต่อไปว่า หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามวรรคหนึ่ง (๑) (ข) หรือ (ค) รวมทั้งชนิด ขนาด และการกำหนดจำนวน ตลอดจนการมีและใช้ การเก็บรักษา การพาติดตัว การซ่อมแซมหรือเปลี่ยนลักษณะและการอย่างอื่นที่จำเป็นเพื่อการรักษาความปลอดภัยอันเกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ให้หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจดังกล่าวมีและใช้หรือมอบให้ประชาชนมีและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการนั้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” ความในมาตรา ๕ วรรคสอง จึงแสดงให้เห็นว่าจะต้องมีกฎกระทรวงกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับสาระสำคัญต่าง ๆ ตามที่มาตรา ๕ วรรคสองได้ระบุไว้ เช่น (๑) กฎกระทรวงที่ระบุว่า หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) (ข) หรือ (ค) จะได้แก่หน่วยราชการใดหรือรัฐวิสาหกิจใด (๒) กฎกระทรวงที่กำหนดชนิด ขนาด จำนวน ของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑)(ข) หรือ (ค) จะมีและใช้ การเก็บรักษา การพาติดตัว การซ่อมแซมหรือเปลี่ยนลักษณะก็ต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ (๓) กฎกระทรวงที่กำหนดการอย่างอื่นที่จำเป็นเพื่อการรักษาความปลอดภัยอันเกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ให้หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) (ข) หรือ (ค) มีและใช้หรือให้ประชาชนใช้เพื่อช่วยเหลือราชการก็ต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเช่นเดียวกัน

เมื่อความในมาตรา ๕ วรรคสอง ได้บัญญัติให้ออกกฎกระทรวงในเรื่องต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาข้างต้น ในการวินิจฉัยปัญหาที่ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตามมาตรา ๖ วรรคสอง จะมีอำนาจกำหนดให้มีคณะกรรมการไว้ในกฎกระทรวงได้หรือไม่นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาความในมาตรา ๕ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ.๒๔๙๐ แล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๕ วรรคสอง ได้ใช้คำว่า “ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” ซึ่งมีความหมายในทำนองที่ว่าสุดแล้วแต่กฎกระทรวงจะกำหนด และประกอบกับสาระสำคัญที่จะกำหนดในกฎกระทรวงเป็นสาระสำคัญที่มีได้อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ รัฐมนตรีว่าการทั้งสองกระทรวงจึงมีอำนาจที่จะออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรการต่าง ๆ ตลอดจนกำหนดให้มีคณะกรรมการได้ตามที่เห็นสมควร และการจัดให้มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากส่วนราชการต่าง ๆ เป็นผู้พิจารณาว่า หน่วยราชการใดหรือรัฐวิสาหกิจใดจะควรมีอาวุธชนิดใด จำนวนเท่าใดและใช้ในกรณีใด และจะต้องเก็บรักษาอย่างไรย่อมจะเป็นผลดีแก่หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจและราชการแผ่นดินเป็นส่วนรวม

อนึ่ง อาจมีความเข้าใจว่า การจัดให้มีระบบคณะกรรมการเป็นผู้พิจารณานั้น ถ้า

หากผู้บัญญัติกฎหมายประสงค์จะให้ มี ก็คงจะต้องบัญญัติเรื่องคณะกรรมการไว้ในกฎหมายแม่บทบ้างพอเป็นแนวทางในการออกกฎกระทรวง แต่เมื่อกฎหมายแม่บทไม่ได้บัญญัติไว้ ก็ต้องถือว่ากฎหมายแม่บทไม่ประสงค์จะให้ มี คณะกรรมการเข้ามาเกี่ยวข้องในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในประเด็นนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) มีความเห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติอาวุธปืน พ.ศ.๒๔๙๐ ได้บัญญัติมิให้ใช้บังคับแก่อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ ฉะนั้น จึงกล่าวอ้างไม่ได้ว่า พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ.๒๔๙๐ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทไม่ประสงค์จะให้ มี คณะกรรมการสำหรับทำหน้าที่พิจารณาเรื่องดังกล่าวตามนัยของมาตรา ๕ วรรคสอง และดังได้กล่าวมาข้างต้นว่า มาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ.๒๔๙๐ ได้บัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดฯ ของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจไว้อย่างกว้าง ๆ คือ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉะนั้น รัฐมนตรีว่าการทั้งสองกระทรวงจึงมีอำนาจอย่างสมบูรณ์ที่จะกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๐๗ ซึ่งมีทั้งหมด ๕ มาตรา และมาตรา ๔ ได้บัญญัติว่า “การกำหนดอัตราเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับการเลื่อนชั้น การโอน การสอบสวน การรักษาวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” และต่อมาได้มีการโอนอำนาจการออกกฎกระทรวงของนายกรัฐมนตรีมาเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยที่จะออกกฎทบวง รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยก็ได้ออกกฎทบวง กำหนดให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่กำหนดในกฎทบวง ฉะนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจึงมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้มีคณะกรรมการสำหรับทำหน้าที่พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามนัยของมาตรา ๕ วรรคสองได้

สำหรับปัญหาที่หารือว่าคณะกรรมการจะมีอำนาจตามที่ปรากฏในกฎกระทรวงหรือไม่นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) เห็นว่า อำนาจของคณะกรรมการย่อมเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่หากการกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจะต้องอยู่ในขอบเขตของมาตรา ๕ วรรคสอง

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒